

Sygn. akt VII Ua 42/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk (spr.)

Sędziowie: SO Włodzimierz Czechowicz

SO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: st.sekr.sądowy Monika Olszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2016 r. w Warszawie

sprawy z wniosku M. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o zasiłek chorobowy

z udziałem zainteresowanego (...) Jednostki Wdrażania Programów Unijnych w W.

na skutek apelacji wniesionej przez organ rentowy

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 kwietnia 2016 roku sygn. akt VI U 534/15

1. oddala apelację,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na rzecz (...) Jednostki Wdrażania Programów Unijnych w W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

SSO Małgorzata Jarząbek SSO Marcin Graczyk SSO Włodzimierz Czechowicz

Sygn. akt VII Ua 42/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 6 października 2015 roku, znak: (...) oraz z dnia 7 października 2015 roku, znak: (...) w ten sposób, że przyznał odwołującemu M. Ż. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 18 lipca 2015 roku do 12 października 2015 roku.

Z uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego wynika, że decyzjami z dnia 7 października 2015 roku, znak: (...), z dnia 6 października 2015 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu M. Ż. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 18.07.2015r. do 12.10.2015r. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy

wskazał, że po ustaniu tytułu ubezpieczenia dnia 17 lipca 2015 roku M. Ż. kontynuował wcześniej podjętą umowę zlecenie, która stanowiła tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym.

Ubezpieczony wniósł dnia 5 listopada 2015 roku odwołania, w których wskazał, że z tytułu umowy zlecenia, na którą wskazał ZUS, nie otrzymywał on żadnego wynagrodzenia. Odwołujący się wniósł wobec tego o zmianę skarżonych decyzji poprzez przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za wskazany w nich okres.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując swą argumentację zawartą w uzasadnieniu obu skarżonych decyzji.

W piśmie z dnia 10.02.2016 r. zainteresowany - (...) Jednostka Wdrażania Programów Unijnych wniosła o oddalenie odwołań. Natomiast na rozprawie w dniu 18.04.2016 r. pełnomocnik zainteresowanego zmodyfikowała swoje stanowisko, stwierdzając, że umowa zlecenia nie była wykonywana przez odwołującego po 6.07.2015 r.

Sąd Rejonowy ustalił, że odwołujący się zawarł z (...) Jednostką Wdrażania Programów Unijnych w W. umowę zlecenia z dnia 16 stycznia 2015 roku, na mocy której, jako ekspert miał na rzecz zlecającego dokonywać ocen wniosków i weryfikować oceny i opinie dotyczące wniosków. Zgodnie z § 4 umowy zlecenia M. Ż. miał otrzymywać wynagrodzenie za ocenę wniosku. W związku z ową umową zlecający wystawił na rzecz odwołującego się M. Ż. dwa rachunki – za I kwartał 2015 roku wystawiony został rachunek opiewający na kwotę 1.330,00 zł brutto, stanowiącą wynagrodzenie odwołującego, zaś za III kwartał 2015 roku wystawiony został rachunek z naliczonym wynagrodzeniem odwołującego w wysokości 170,00 zł brutto. W III kwartale 2015 roku odwołujący się dokonał w ramach umowy zlecenia tylko jednej oceny wniosku w dniu 6 lipca 2015 roku, za którą wystawił rachunek (...)

Czynności wykonywane przez odwołującego na podstawie zawartej przez niego z (...) Jednostką Wdrażania Programów Unijnych w W. umowy zlecenia nie miały charakteru stałego i ciągłego. Umowa miała charakter umowy o współpracę. Na podstawie tej umowy wykonywał on incydentalne czynności, a potrzeba ich wykonania zachodziła jedynie wtedy, gdy zostały mu przydzielone wnioski do oceny. Umowa zlecenia była standardowo przedłużana co roku z odwołującym się, tak aby był on gotowy do wykonania oceny wniosku w sytuacji, gdyby pojawiły się wnioski i gdyby zostały mu przydzielone do oceny. Odwołujący się nie wykonywał w okresie od 7 lipca 2015 roku do 7 września 2015 roku żadnych prac związanych z ową umową zlecenia. W okresie od 07.07.2015r. do 12.10.2015r. odwołujący się był niezdolny do pracy.

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów oraz na podstawie dowodu z zeznań świadka K. U. oraz zeznań odwołującego się M. Ż., które to zeznania zostały uznane za wiarygodne w całości, są bowiem ze sobą spójne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje. Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie są odwołania ubezpieczonego M. Ż. od dwóch decyzji ZUS, w których organ rentowy odmówił przyznania mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 18.07.2015r. do 12.10.2015r. ZUS wydał w tym przedmiocie dwie decyzje, co było uzasadnione tym, iż decyzje te odnosiły się do rozpatrzenia sytuacji ubezpieczonego po ustaniu jego tytułu ubezpieczenia u dwóch różnych płatników. Podstawą do wydania obu decyzji ZUS było jednak to samo ustalenie organu rentowego, co uzasadniało łączne rozpoznanie obu odwołań.

Zgodnie z regulacją z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 roku, poz. 159, ze zm.; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. W niniejszej sprawie tytuł ubezpieczenia chorobowego odwołującego się ustał z dniem 17 lipca 2015 roku, jednak jednocześnie spełnione zostały przesłanki pozwalające na dalsze wypłacanie zasiłku chorobowego odwołującemu się po ustaniu tytułu ubezpieczenia, które wynikają z art. 7 ustawy zasiłkowej.

Sąd Rejonowy przywołał także regulację z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, który wskazuje, że zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstaje w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności

do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Oznacza to więc, że unormowanie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej wyłącza dobrodziejstwo wynikające dla ubezpieczonego z art. 7 tej ustawy. W niniejszej sprawie organ rentowy wskazał właśnie na spełnienie owej przesłanki, ZUS bowiem przyjął, że odwołujący się po ustaniu jego tytułu ubezpieczenia związanego z zatrudnieniem na umowach o pracę kontynuował dalej działalność wynikającą z zawartej przez niego umowy zlecenia, która to działalność stanowiła dla niego tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że odwołujący się zawarł z (...) Jednostką Wdrażania Programów Unijnych w W. umowę zlecenia z dnia 16 stycznia 2015 roku, na mocy której miał na rzecz zlecającego dokonywać ocen wniosków i weryfikować oceny i opinie dotyczące wniosków. W związku z ową umową zlecenia zlecający wystawił na rzecz odwołującego się M. Ż. dwa rachunki – za I kwartał 2015 roku wystawiony został rachunek opiewający na kwotę 1.330,00 zł brutto, stanowiącą wynagrodzenie odwołującego się, zaś za II kwartał 2015 roku wystawiony został rachunek z naliczonym wynagrodzeniem odwołującego się w wysokości 170,00 zł brutto.

Regulacja art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej w swej treści wskazuje na sytuację, w której osoba niezdolna do pracy po ustaniu jej tytułu ubezpieczenia kontynuuje działalność zarobkową, stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym. W ocenie Sądu Rejonowego, ustawodawcy poprzez wprowadzenie takiej regulacji chodziło o wyeliminowanie sytuacji, w których dana osoba zachowuje prawo do zasiłku chorobowego z tytułu poprzedniego zatrudnienia, a jednocześnie ma inne źródło dochodu (rzeczywistego lub potencjalnego) w okresie objętym zwolnieniem lekarskim, bądź też ma inny tytuł do ubezpieczenia chorobowego. Stąd też niezwykle istotnym jest ustalenie nie tyle, czy odwołujący się miał w okresie jego niezdolności do pracy zawartą jakąś inną umowę zlecenia, ale czy w ramach owej umowy zlecenia otrzymywał on w okresie tej niezdolności do pracy jakiegokolwiek wynagrodzenie, z którego mógłby opłacić swe składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Oznaczałoby to bowiem realną możliwość wykorzystania przez niego owego tytułu do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego odwołujący się miał zawartą umowę zlecenia z (...) Jednostką Wdrażania Programów Unijnych w W.. Jednak zarówno z zeznań odwołującego się, zeznań świadka K. U.-pracownika kadr zainteresowanego (...) Jednostki Wdrażania Programów Unijnych, jak i ze stanowiska wyrażonego przez zainteresowanego w odpowiedzi na odwołanie oraz z rachunku za III kwartał 2015 roku wystawionego na odwołującego się wynika, że w okresie jego niezdolności do pracy objętej skarżoną decyzją ZUS, tj. w okresie od 18 lipca 2015 roku do 12 października 2015 roku, nie wykonywał on jakiegokolwiek pracy na podstawie owej umowy zlecenia, nie otrzymał również wynagrodzenia za pracę wykonywaną w tym okresie. Jego wynagrodzenie bowiem liczone za III kwartał 2015 roku z tytułu umowy zlecenia dotyczyło jednej oceny wniosku, której dokonał on jeszcze w dniu 6 lipca 2015 roku, a więc przed rozpoczęciem się okresu niezdolności do pracy oznaczonego w skarżonych decyzjach ZUS. Ponadto, jak wynika z zeznań odwołującego się, uznanych w tym przedmiocie za wiarygodne przez Sąd I instancji, odwołujący nie wykonywał innych ocen wniosków w ramach łączącej go z zainteresowanym umowy zlecenia właśnie ze względu na swój zły stan zdrowia i niezdolność do pracy w okresie po 18 lipca 2015 roku. Tym samym, w ocenie Sądu, nie sposób uznać, aby odwołujący się po ustaniu jego tytułu ubezpieczenia, a więc po dniu 17 lipca 2015 roku, kontynuował działalność zarobkową na podstawie umowy zlecenia, faktycznie bowiem w okresie jego niezdolności do pracy (od 7 lipca 2015 roku do 12 października 2015 roku) nie prowadził on jakichkolwiek prac, czy czynności w ramach umowy zlecenia zawartej z (...) Jednostką Wdrażania Programów Unijnych. Powyższe oznacza, że nie jest spełniona przesłanka z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, nie ma więc podstaw do uznania, iż odwołującemu się w niniejszej sprawie nie przysługuje zasiłek chorobowy po ustaniu jego tytułu ubezpieczenia chorobowego związanego z jego zatrudnieniem na umowę o pracę. To z kolei prowadzi do wniosku, iż obie decyzje ZUS nie są zgodne z prawem i powinny podlegać zmianie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżone decyzje ZUS z dnia 06.10.2015r. i z dnia 07.10.2015r. w ten sposób, że przyznał odwołującemu M. Ż. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 18.07.2015r. do 12.10.2015r.

Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżył w całości organ rentowy, zarzucając mu naruszenie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa tekst jednolity (Dz. U. z 2014 r. nr 77 poz. 159 ze zm.) poprzez uznanie, że odwołującemu się przysługuje zasiłek chorobowy pomimo kontynuowania działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym oraz naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów i uznanie, że umowa zlecenia zawarta z odwołującym się nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniem. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania.

W ocenie organu rentowego zaskarżony wyrok jest niezgodny z prawem. Organ podkreślił, że po zakończeniu zatrudnienia u dwóch płatników w dniach 15 i 17 lipca 2015r. odwołujący się nadal kontynuował umowę zlecenia z (...) Jednostką Wdrażania Programów Unijnych w W. od dnia 16 stycznia 2015 r. Organ powołując się na regulację z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, podkreślił, że jest niewątpliwym, iż po rozwiązaniu umowy o pracę pozostawanie w stosunku zlecenia rodziło skutek w postaci podlegania ubezpieczeniu chorobowemu, a w konsekwencji utratę prawa do zasiłku chorobowego z tytułu ubezpieczenia pracowniczego. Organ powołał się na orzecznictwo, z którego wynika, że „działalnością zarobkową” jest działalność stanowiąca źródło dochodu z tytułu własnej pracy, niezależnie od podstawy jej wykonywania. Może nią być na przykład zatrudnienie na podstawie umowy o pracę czy umowy zlecenia lub umowy agencyjnej. Działalność taka to działalność stanowiąca tytuł podlegania obowiązkowi ubezpieczenia chorobowego. Zasiłek chorobowy zastępuje utracony zarobek. Ryzykiem chronionym jest w tym przypadku niemożność wykonywania (kontynuowania lub podjęcia) każdej działalności zarobkowej, zarówno tej, której wykonywanie dawało tytuł do objęcia ubezpieczeniem, jak i wykonywanej równoległe z taką działalnością, a ponadto jakiegokolwiek nowej działalności dającej źródło utrzymania. Źródłem dochodu jest niewątpliwie umowa zlecenia, nawet pomimo faktycznego niewykonywania czynności na podstawie tej umowy.

Zainteresowana (...) Jednostka Wdrażania Programów Unijnych wniosła o oddalenie apelacji organu rentowego w całości jako bezzasadnej i zasądzenie na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na apelację zainteresowana nie zakwestionowała faktu związania Odwołującego z Zainteresowaną umową zlecenia zobowiązującej Odwołującego do dokonywania ocen eksperckich wniosków o dofinansowanie projektu oraz weryfikacji ocen i opinii dotyczących wniosków. Umowa obowiązywała w okresie 16.01.2015-15.12.2015 r. Jednakże, z samego faktu posiadania umowy nie należy automatycznie wnioskować o wyłączeniu uprawnienia pobierania zasiłku chorobowego, z powodu, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa (Dz. U. z 2016 poz. 372). Zgodnie z powołanym przepisem, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstaje w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego nie przysługuje, jeżeli osoba niezdolna kontynuuje działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

W omawianym przypadku, Odwołujący wprawdzie posiadał tytuł uprawniający do prowadzenia działalności zarobkowej, jednakże po dacie wykonania jedynej oceny wniosku o dofinansowanie projektu w drugiej połowie 2015 r. (6 lipca 2015 r.), działalności tej faktycznie nie wykonywał. Za taką nie może być uznane wystawienie w październiku 2015 r. rachunku dotyczącego jednostkowej oceny wniosku z 6 lipca 2015 r. Istoty działalności zarobkowej nie można redukować wyłącznie do tytułu prawnego na jakiej się opiera, przeciwnie, istotą tejże jest zarabianie pieniędzy. Po 6 lipca 2015 r., i po zachorowaniu, mimo obowiązywania umowy zlecenia, Odwołujący - nie dokonując ocen - faktycznie nie prowadził działalności zarobkowej wykonując zobowiązanie wobec Zainteresowanego.

Zainteresowana podkreśliła, że standardowo, eksperci zawierają z (...) umowy na okres 15 stycznia -15 grudnia, eksperci nie wykonują ocen wniosków permanentnie - dokonują oceny, o ile zostaną wylosowani, rozliczanie ocen

dokonywane jest przez zbiorcze wystawianie rachunków przez Ekspertów za oceny dokonywane w dłuższym okresie (najczęściej kwartalnie).

Z powyższego wynika, że działalność zarobkowa z tytułu umów zlecenia zawieranych między (...) a ekspertami jest wykonywana o tyle, o ile wykonywane są przez ekspertów oceny wniosków. Odwołujący nie dokonywał ocen po 6 lipca 2015 r., nie prowadził zatem faktycznej działalności zarobkowej, jego przypadek nie mieści się więc w dyspozycji art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa, co oznacza, że przysługuje mu zasiłek chorobowy za okres od 18 lipca 2015 r. do 12 października 2015r.

Zdaniem Zainteresowanego, Wyrok Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2016 r. jest prawidłowy. Sąd prawidłowo zinterpretował i zastosował przepisy prawa oraz prawidłowo ocenił dowody zgromadzone w sprawie.

Odwołujący się wniósł o oddalenie apelacji Organu jako całkowicie bezzasadnej, zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu odpowiedzi na apelację podkreślił, że Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że w okresie za który należy mu się zasiłek chorobowy nie pracował z uwagi na chorobę. Dowody znajdujące się w aktach sprawy potwierdzają powyższe okoliczności, które stały u podstaw rozstrzygnięcia Sądu.

Organ rentowy odmówił mu prawa do zasiłku chorobowego uznając, że we wskazanym okresie miał zawartą umowę z (...), zwaną dalej: „Umową”, w związku z czym odwołujący się podejmował pracę we wskazanym okresie. Stanowisko Organu w ocenie odwołującego jest całkowicie niesłuszne. Organ nie wziął pod uwagę, że Umowa miała charakter umowy współpracy (umowy o dzieło), której cechy były następujące:

1. charakter incydentalny – odwołujący wykonywał powierzone mu oceny dokumentacji w postaci raportu (dzieła). Był to jedyny stosunek prawny i poza nim, nie wiązał odwołującego z (...) żaden inny stosunek prawny. Nie pracował ciągle i nie miał wyznaczonych zadań jak w klasycznej umowie zlecenia,
2. rachunki za wykonane dzieła były wystawiane kwartalnie (takie było życzenie (...)), przy czym nie miały one jednak żadnego związku z rzeczywistym terminem wykonania dzieła (w danym miesiącu),
3. nie wykonywał żadnych innych prac na mocy Umowy w terminie za który Organ powinien wypłacić odwołującemu świadczenie.

Umowa zlecenia nie mogła więc być podstawą do uznania odwołującego za ubezpieczonego, który w okresie choroby kontynuował swoją pracę zarobkową. Ponadto (...) każdorazowo zwracał się z zapytaniem czy każdy z ekspertów jest zainteresowany dokonaniem oceny (zawarcie Umowy nie nakładało na odwołującego automatycznie obowiązku sporządzenia raportu).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu. Podkreślić należy, że zarzuty apelacyjne nie zostały właściwie sformułowane i uzasadnione przez fachowego pełnomocnika, który reprezentował organ rentowy. W toku całego postępowania przed Sądem I i II instancji Zakład Ubezpieczeń Społecznych pozostawał praktycznie bierny i nie przejawiał inicjatywy dowodowej. Ta sama uwaga odnosi się do postępowania przed organem, w toku którego Zakład nie wykorzystał swoich możliwości przewidzianych przepisami postępowania, a także ograniczył się jedynie do postawienia gołosłownych tez bez pochylenia się nad sprawą ubezpieczonego. Taki sposób prowadzenia postępowania administracyjnego należy uznać za błędny i narażający zarówno Fundusz Ubezpieczeń Społecznych na wysokie koszty, a następnie generujący koszty Skarbu Państwa związane z postępowaniem przed Sądami powszechnymi obu instancji.

Rozpoznając apelację i sprawę Sad Okręgowy doszedł do przekonania, że zarzut naruszenia przepisu art. 233 k.p.c. został wadliwie skonstruowany i nie spełnia standardów poprawnego zarzutu apelacyjnego. Po pierwsze przepis artykułu 233 zawiera dwa paragrafy. W apelacji nie określono dokładnie, czy Sąd I instancji naruszył przepis art. 233 §

1 czy art. 233 § 2, czy też obu tych jednostek redakcyjnych. Fachowy pełnomocnik podniósł, że do naruszenia przepisu art. 233 k.p.c. doszło poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów i uznanie, że umowa zlecenia zawarta z odwołującym nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniem. Pełnomocnik nie wskazał jakie reguły logicznego rozumowania Sąd naruszył ustalając stan faktyczny, ani jakie fakty zostały błędnie ustalone. Nie wskazał także, które dowody zostały błędnie ocenione przez Sąd I instancji.

Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o niezakwestionowane przez ZUS oświadczenia odwołującego się i płatnika składek, a także zgromadzone dokumenty, że odwołujący się zawarł umowę zlecenia z (...) Jednostką Wdrażania Programów Unijnych, która nie cechowała się stałym wykonywaniem czynności i nie stanowiła stałego źródła dochodu dla ubezpieczonego. Sąd ustalił także, że odwołujący się wykonywał incydentalne czynności, kiedy zostały mu przydzielone wnioski do oceny. W postępowaniu niniejszym, stan faktyczny nie był de facto sporny pomiędzy stronami, bowiem organ rentowy nie kwestionował zakresu umowy zlecenia, a jedynie uznał, że umowa ta stanowiła tytuł ubezpieczeniowy. W toku postępowania organ rentowy nie złożył żadnych wniosków dowodowych, które miałyby wykazać, że wykonując umowę zlecenia, ubezpieczony nie utracił źródła utrzymania. W istocie więc, organ rentowy nie kwestionuje faktów tylko ich ocenę prawną. Tak więc wadliwy zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. miał na celu wykazanie, że Sąd I instancji błędnie ocenił stan prawny. Zarzut ten jest również wadliwy bowiem nie wskazuje w jaki sposób błędna (zdaniem pełnomocnika ZUS) ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji wpłynęła na rozstrzygnięcie sprawy.

W orzecznictwie podkreśla się, że nie wystarczy podnieść zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. Konieczne jest jego właściwe umotywowanie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji zgromadził materiał dowodowy, który pozwalał na dokonanie ustaleń faktycznych w sprawie oraz wydanie orzeczenia. Przy biernej postawie organu rentowego, Sąd I instancji oparł swoje ustalenia faktyczne na materiale dowodowym przedstawionym przez odwołującego się. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i doszedł do właściwych wniosków, w efekcie czego prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy.

Nie potwierdził się także zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisu prawa materialnego, to jest art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. W ocenie organu rentowego Sąd Rejonowy błędnie uznał, że odwołującemu się przysługuje zasiłek chorobowy pomimo kontynuowania działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym. Organ rentowy w apelacji podkreślił, że przez „działalność zarobkową” rozumie się w orzecznictwie działalność stanowiącą **źródło dochodu** z tytułu własnej pracy, niezależnie od podstawy jej wykonywania. Ponadto za działalność zarobkową rozumie się taką, która stanowi tytuł do ubezpieczenia społecznego, ponieważ tylko taka działalność może być podstawą do wypłaty zasiłku w miejsce utraconego dochodu.

Sąd I instancji właściwie ocenił, że umowa zalecenia zawarta przez odwołującego się z (...) Jednostką Wdrażania Programów Unijnych nie stanowiła źródła dochodu dla odwołującego się w okresie którego dotyczy niniejsza sprawa. Istoty działalności zarobkowej nie można redukować wyłącznie do tytułu prawnego na jakiej się opiera, przeciwnie, istotą tejże jest zarabianie pieniędzy. Po 6 lipca 2015 r., i po zachorowaniu, mimo obowiązywania umowy zlecenia, odwołujący - nie dokonując ocen, bowiem nie było takich zleceń - faktycznie nie prowadził działalności zarobkowej wykonując zobowiązanie wobec Zainteresowanego. Z całą mocą podkreślić należy, że odwołujący się nie wykonywał umowy zlecenia i nie uzyskiwał zarobku, a więc nie istniała podstawa do objęcia go ubezpieczeniem zdrowotnym w spornym okresie. Zachował więc prawo do zasiłku chorobowego w związku z uprzednio zakończonymi stosunkami pracy.

Mając powyższe na względzie, przyjmując za własne ustalenia i rozważania prawne Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy oddalił apelację organu rentowego na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 15 ust. 2 w zw. z § 16 ust 1 pkt 1 rozporządzenia ministra sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1805).

SSO Małgorzata Jarząbek SSO Marcin Graczyk SSO Włodzimierz Czechowicz